

Papinsko vijeće za laike donijelo upute za pastoral djeteta

Već je postalo uobičajeno da središnji uredi u Vatikanu zaduženi za pojedine sektore djelatnosti na razini opće Crkve donose dokumente, smjernice ili upute za provođenje u život nekih značajnijih inicijativa na općem planu. Tako je u okviru Međunarodne godine djeteta Papinsko vijeće za laike donijelo smjernice za pastoral djetinjstva.

U tim smjernicama zahvaćeni su najbitniji pogledi i stavovi Crkve na djetinjstvo

kako s obzirom na biblijsko-teološki i psiho-pedagoški temelj tako i s obzirom na program i aktivnosti Crkve na tom planu.

Polazeći od osnovnih u-vodnih konstatacija, kako u vremenitim svojstvima djeteta treba gledati stanovite vječne vrednote, spomenuto Vijeće napominje, da osnovni temelj i nadahnuće čitave svoje djelatnosti u prilog djetinjstva, Crkva nalazi u Bibliji i teologiji. No ne smije se dakako pritom zanemariti ni tradicija Crkve s mnogobrojnim inicijativama koje je ona poduzimala i aktivnostima koje je razvijala za dobro djece kroz povijest, pa i danas. U skladu s tom brigom biskupi su se na posljednjoj sinodi u Rimu pozabavili posebno problemom kateheze djece i mladih kako bi im bio omogućen što efikasniji rast vjere.

Smjernice među ostalim ukazuju i na pojave zbog kojih djeca pate u današnjem svijetu i zbog kojih postaju nedužne žrtve bez mogućnosti obrane. Poseban je naglasak stavljen i na pedagoške zahtjeve kako u ljudskom tako i u kršćanskom pogledu. Budući da je i dijete obilježeno grijehom, ono mora biti ljubljeno od svojih roditelja i odgojitelja, koji ga moraju ispravljati, opominjati i pratiti, da ne postane predmetom kulta niti tiranin svoje sredine.

Crkva je svijesna činjenice da valja naći ravnotežu koja bi omogućila djetetu da bude aktivan subjekt vlastitoga razvoja i da se od djeteta ne traži ono što još ne može dati.

Drugi dio ove Upute govori o programu i aktivnosti

Crkve koje ona poduzima za dobro djece. U taj program i aktivnosti uključene su institucije koje imaju povlašteno mjesto u skladnom razvoju djeteta a to su: *obitelj* kao povlašteno mjesto katehizacije gdje čovjek uči zajednički proživljavati evanđeoske vrednote. Zatim *župa* koja je za dijete mjesto susreta sa širom crkvenom zajednicom i njenim životom kroz katehezu, sakramente, sudjelovanje u liturgiji i ostale crkvene službe za prihvat i okupljanje djece... te škola sa svojom specifičnom ulogom promicanja dječjeg apostolata pod vodstvom odraslih.

Uputa se zalaže i za pomoć osobama raznih institucija čiji su članovi prvotni nosioci odgoja djeteta, kao i za ljubav koja iziskuje da se brane i promiču prava, zahtjevi i potrebe djeteta, pogotovo s obzirom na katehetsku pouku kako bi se ostvario njihov potpuni rast i razvoj.